

til Baggesen og flere andre Forfattere, der skrive Ordet paa denne Maade. Efterat have gjort dette, tilspier han: men Skrivemaaden „Borgermester“ er den rigtige. Imidlertid har dog Molbech, uagtet han troede, at „Borgermester“ var den rigtige Skrivemaade, maastee ligesom det ærede Udvalg — jeg veed det ikke, jeg slutter kun — forlebet af det tydske „Bürgermeister“, anseet Skrivemaaden „Borgermester“ og „Borgmester“ for saa overveiende almindelige, at han, til Trods for sin egen Mening, ikke har turdet vove at holde fast paa den. Gaae vi til den tredie Ordbog, vi have derinde, Fonsens, findes der ligeledes „Borgermester“, med Henviisning til „Borgmester“ og „Borgmester“, og derunder er Ordet behandlet. Det forekommer mig altsaa, at af disse 3 Ordbøger kommer man til det Resultat at „Borgmester“ eller „Borgmester“ er det eneste rigtige. Men dertil kommer endnu, at jeg tør paastaae, at alle gode danske Forfattere lige fra Christiern Pedersen, Anders Sørensen Bebel og Holberg til vore Dage kun skrive „Borg“ og „Borgmester“, og deraf har Molbech maattet lade sig i den Grad paavirke, at han til Trods for sin urigtige Anskuelse om, hvad der var det Rigtige, har givet efter for Skrivemaaden „Borgmester“. Jeg veed ganske tilfældigt, at Udvalgets ærede Ordfører holder stærkt paa „Borgermester“, men jeg kan godt gjøre ham ved — jeg har allerede nævnt nogle Forfattere — flere Exempler af disse Forfattere, at han har dem alle imod sig. Jeg skal lade det blive ved af Hukommelsen at citere et eneste Exempel, som maa være den ærede Ordfører saaledes bekendt, at han strax kan see, at jeg citerer rigtigt. Han erindrer vistnok Rahbeks berømte Vise: „Hvi rose I saa vore Fædre“, og der vil han ogsaa erindre, at der er et Vers, der lyder saaledes:

„Men Romerne taale de ikke,
De Danske drak Vinen fra dem,
De strax en Borgmester udfikke
At jage de Fremmede hjem.“

der kunde Versemaalet ikke tillade, at der kom til at staae „Borgermester“, og da den ærede Ordfører dog upaatvibeliglyt ønsker at slynge denne Sang, maa han holde paa Borgmester ligesom Rahbet og enhver god dansk Forfatter.

Desuden troer jeg ikke, at vi have mere end een Borgmester i vor Midte, og ligesom jeg veed, at den ærede Ordfører holder stærkt paa det gamle „Borgermester“, saaledes holder denne Borgmester ligesaa stærkt paa det rigtige „Borgmester“, og han maa da vel vide, hvad hans egen Embedstitel er, og det er paa hans Anmodning, at jeg har taget Ordet. — Fra dette Ord skal jeg tillade mig at vende mig til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), hvem jeg ogsaa maa takke, ligesom det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Fallesen), for hans omhyggelige Endringer og Rettelser med Hensyn til Lovens Sprog. Den vigtigste af disse Endringer og Rettelser er aabenbart, at han heelt igjennem har rettet „Borgerrepræsentation“ til „Byraad“, en Rettelse, jeg ikke kan Andet end paa det Barmeste anbefale til Thinget at vedtage. Vi have „Statsraad“ og „Amtsråd“, og dertil passe baade „Sogneraad“ og „Byraad“. Dertil kommer endnu, at da den forrige Communallov var til Forhandling i Stænderne, foreslog man allerede istedetfor „Sogneforstanderskab“ og „Borgerrepræsentation“ Brugen af „Sogneraad“ og „Byraad“, og en af de vigtigste Grunde, hvorfor man dengang ikke gik ind paa Forslaget, var, at det lød saa stort; det var saa smaa Communer, meente man, disse Bestyrelser fik at raade i, og de havde desuden saa Lidet at raade i disse Communer, saa at man ikke skulde give dem for store Forestillinger om dem selv ved Navnene „Byraad“ og „Sogneraad“. Men nu er det jo netop Tilfældet, at man vil give disse Institutioner større Betydning, end de før have havt, de faae et større Raaderum og Mere at raade over end før, og ogsaa af denne Grund forekommer det mig, at det er fuldstændig i sin Orden, naar man kaster „Sogneforstanderskab“ og „Borgerrepræsentation“ bort og indfører „Sogneraad“ og „Byraad“. Jeg veed desuden fra en heel Deel Rigsdagsmænd fra mange Kredse af Landet, at, om der nok saa meget staaer „Sogneforstanderskab“ i Loven, saa er det dog almindeligt iblandt Mænd at kalde det „Sogneraad“, og jeg har kun hørt en eneste af de her tilstedeværende Folkethingsmænd, det er Folkethingsmanden